

כפני תמה. כלם יזיירו בחבור הזה. בו יזיירו בדבורו. כלם יזיירו בכתבתו בספר הזה כזה הרקיע. ועל שמו נקרא ספר הזה בדיוקן של העמוד האמצעי, שהוא ספר הזה שלו מהאם העליונה שהיא זהר, ובו בארו חכמים, איזהו חכם? המבין דבר מתוך דבר. והוא הזהר שמאיר בלב הרועה הנאמן, וזהר בל"ב אלהים של מעשה בראשית.

והעמוד האמצעי נקרא עליון על ששת הרקיעים, שלשה מפאן ושלשה מפאן, והוא באמצע, רביעי לכל השלשה, ושביעי לכל הששה, ועליו נאמר (בראשית א) ויקרא אלהים לרקיע שמים, כולל אש ומים, מה שלא קרא כף לשאר הרקיעים, אלא לו ממש, והרועה הנאמן בדיוקנו. פתח ואמר, רבון העולמים, יהי רצונך להכליל עליונים ותחתונים בספר הזה ולהמציא כל אחד ואחד בו, בין בכתובה, בין בדבור, בפח של שמך יהו"ה ובכל ההיות שמאירות ממנו, ובכל השמות והכנויים שלו, שכלם יזיירו ממנו.

יהיו כל העליונים ותחתונים שגזכרו בחבור הזה זוהרים משמך ומההיות שלו כזה שמאיר ברקיע. ותן רשות לכל מי שאזכיר בספר הזה בפח של שמך, להזדמן מיד בו כהרף עין, לגלות בו כל אחד ואחד דברים נכבדים וסודות גנוזים לפני השכינה, שהיא יחידה בגלות, להאיר משמך בחבור הזה ולהתחבר עמך בחבור הזה, להתקשר בו אליך בכמה קשויטים, לקיים בו (בראשית ט)

וראיתיה לזכר ברית עולם. גם הרועה הנאמן על רגליו ואמר, רועים קדושים, אברהם

במלוללה. פלהו יזיירו בכתבתה. בהאי ספרא כזהר הרקיע. ועל שמה אתקרי ספר הזהר בדיוקנא דעמודא דאמצעייתא, דאיהו ספר דזהר דילה מאמא עלאה דאיהו זהר. ובה אוקמוה רבנן איזהו חכם המבין דבר מתוך דבר. ואיהו זהר דנהרא בלב דרעיא מהימנא, וזהר בל"ב אלהים דעובדא דבראשית.

ועמודא דאמצעייתא אתקרי עלאה על שית רקיעין, תלת מפאן ותלת מפאן, ואיהו באמצעייתא, רביעאה לכל תלת ושביעאה לכל שית. ועלה אתמר (בראשית א ח) ויקרא אלהים לרקיע שמים, כליל אש ומים, מה דלא קרא הכי לשאר רקיעים אלא ליה ממש ורעיא מהימנא בדיוקנה.

פתח ואמר רבון עלמין יהא רענא דילך לאכללא עלאין ותתאין בספרא דא. ולאשתפחא כל חד וחד ביה בין בכתובה בין בדבורא, בחילא דשמך יהו"ה ובכל הוין דנהרין מנה, ובכל שמך וכונויין דילה דכלהו יזיירו מנה.

הכי יהוין פלהוין עלאין ותתאין דאדכרון בהאי חבורא, זיירין משמך ומהוויין דילה כזהר דנהיר ברקיעא. והב רשו לכל מאן דאדכיר בספרא דא בחילא דשמך, לאזדמנא מיד ביה כהרף עין לגלאה ביה כל חד וחד מלין וקירין ורזין גניזין, קמי שכינתא דאיהי יחידה בגלותא, לאנהרא משמך בהאי חבורא ולאשתפחא עמך בהאי חבורא, לאתקשטא ביה לגבך בכמה קשויטין, לקיים ביה (בראשית ט) וראיתיה לזכר ברית עולם.

קם רעיא מהימנא על רגלוי ואמר רעין קדישין אברהם יצחק ויעקב ואדם קדמאה ואהרן ודוד ושלמה. למה אתון דמיכין אתערו לגבי